

Адамъ Мицкевичъ (а) който единъ почти у сичкыѣ Славены са е отличилъ по тѣзи часть съ своитѣ три величайши произведѣнія на нашето време: *Конрадъ Валленродъ*, *Поминокъ* и *Панъ Тадеушъ*. При тѣхъ ный прилагамы и четвърто негово произведѣніе — *Книгу Полскаго пилигримства*, което са турн въ Index (*) отъ римскыя дворъ, 9 юнія 1832 год. Неговътъ ентузіазмъ за сѣка велика идея ѣ былъ пламененъ, силенъ и който потръсва сичкыѣ нервы, напряга сичкыѣ мышцы на волята — настоящій орлинь полетъ на генія, насоченъ съ вѣра въ достиженіето и на онуй що ѣ несбыточно и невъзможно. Таквазь ѣ напр. неговата ода къмъ младостъта, ода, която ѣ станѣла сѣща *марсельеза* за младото поколѣніе: « Който ѣще дѣте, въ « люлката, обезглави идра, той, като порасте, ще удави « кентавры, ще истрѣгне жертвы въ ада, ще са покаче на « небето за лавры. Земай що ти видѣтъ очитѣ, чупи, тро- « ший щото разумѣтъ не може да строши. О младость! ор- « лина сила има въ твоитѣ крылье, и грому ѣ подобна тво- « ята рѣка! — Пріятели, рѣка въ рѣка, *хайде* да опашемъ « съ едны веригы сичкыя земный шаръ, да съединимъ мы- « слитѣ и духа си въ единъ фокусъ! . . . Напредъ, на- « предъ! и проч. »

(а) Роденъ 1798, умрѣлъ 1855 въ Цариградъ, дѣто былъ пра-
тенъ съ една миссія отъ Правител. на Наполеона III.

(*) Т. е. Расписъ на запрещеныѣ книги отъ Римо-католическа-
та черва.
